

DOMOVINA

Oglasi:

Za 1 mm x 60 inseratnega stolpca mali 80 vinarjev, aradni 120 K, poslano, posmrtnice in reklame 2 K. Večkratne objave popust.

Izhaja ob ponedeljkih, sredah in petkih.

Upravništvo „Domovine“ v Ljubljani, Sódna ulica 6.

Naročnina:

Za celo „Domovino“ (trikrat na teden) mesečno 3 K, četrtletno 9 K, polletno 18 K, celoletno 36 K. Petkova številka mesečno 1 K, četrtletno 3 K, polletno 6 K, celoletno 12 K.

Jugoslavija protestira!

Protestni shodi v naši prestolici, v Zagrebu, Ljubljani in drugih mestih. — Kronski svet v Beogradu. — Amerika na naši strani.

Beograd, 25. jan. V soboto dopoldne ob desetih se je vršila zaradi jadranskega vprašanja važna ministrska seja, h kateri je prišel ob pol 12. uri tudi prestolonaslednik Aleksander. Vlada smatra, da se je štiridnevni rok ultimata začel 22. predpoldne, ko je francoski poslanik sporočil ultimatum naši vladi. Z ozirom na to je konec roka danes v ponedeljek predpoldne. Vlada je v sobotni seji ugotovila, da je od Pariza popolnoma odsekana in da tudi od mirovne delegacije naše države ni nobenega odgovora.

Beograd, 26. jan. Danes se je vršil v obsežni dvorani kazine velik protestni shod proti ultimatu, ki ga je stavila ententa naši državi zaradi Reke. Shodu je predsedoval osebni prijatelj ameriškega predsednika Wilson, dr. Biankini, ki je v pozdravnem govoru poudarjal, kako je ponosen, da najde, prišedši iz Amerike, ujedinjen narod, ki se ne da ugnati od krivičnih zahtev močnejšev. Na shodu so govorili visokošolci vseh treh plemen našega naroda ter 12 poslancev, ki so zastopali vse politične stranke. Med drugimi je govoril tudi tržaški Jugoslovan posl. dr. Čok. Na zboru so podali svojo izjavo tudi zastopniki beograjskih komunistov, poudarjajoč solidarnost skupne borbe proti krivici, ki se nam hoče zadati. Ob burnem pritrujevanju so bile sprejete ostre resolucije proti Italiji in proti postopanju mirovne konference, ki poskuša proti našemu narodu z nasiljem. Odstopiti pa se ne sme sovragu niti peči naše svete zemlje. Pred zborovalnim prostorom se je med zborovanjem zbrala tisočglavna množica, ki ni mogla več biti prisotna zborovanju samemu. Po skončanem shodu je velik trg Terazij hipoma postal morje velikanske protestne manifestacije. Mladina je visoko dvignila narodne prapore, možje so samozavestno vzklikali: Živela Reka, živela Gorica, živelo jugoslovansko Primorje! Veličastna množica je v bojnem razpoloženju krenila pred dvo-

rec prestolonaslednika Aleksandra ter odkrih glav zapela „Naprej zastave slave“ in „Bože pravde“. Neprestani vzkliki ogorčenja in protesta proti Italijanom ter navdušenja za neosvojen primorske brate, so spremljali junško množico na potu proti vojnemu ministrstvu, kjer so se manifestanti zopet ustavili in zapeli „Lepa naša domovina“. Vseskozi impozantna in dostojna, a odločna manifestacija je napravila na tukajšnje diplomatske zastopnike ententnih držav najglobokejši vtis.

Beograd, 25. jan. Pri ministrskemu predsedniku se je zglasila velika deputacija zagrebškega prebivalstva pod vodstvom poslancev dr. Pošćića in dr. Lenca, ki je izjavila, da so vse stranke na Hrvatskem edine v tem, da se mora odgovoriti na antantin ultimatum samo z odločnim: ne!

LDU. Split, 25. jan. (DDU.) Pokrajinska vlada za Dalmacijo je poslala ministrskemu predsedniku Davidoviću brzojavko, ki se glasi: Vsa Dalmacija ogorčeno protestira proti novemu nasilju, ki se namerava proti našemu narodu, ter prosi, da vlada trdno vztraja na braniku narodne zemlje z uverjenjem, da je ves narod z njo.

LJUBLJANSKA MANIFESTACIJA.

Ob vesteh, da stopa naše jadransko vprašanje v odločilno stopnjo, se je v Ljubljani večer predpoldnem kar naenkrat zbrala pred univerzo velika množica ljudi, iz katere se je razvil časten sprevod tisočev ljudi. Manifestanti so manifestirali po ulicah za Reko in jugoslovansko Primorje ter se podali tudi pred deželno-vladno palačo, kjer so nastopili govorniki iz vrst omladine in ostalega naroda. Govorniki so poudarjali, da se mora ultimatum entente ponosno in mirno odkloniti. Nato je izročilo posebno odposlanstvo manifestantov deželnemu predsedniku drju. Žerjavu želje, da jih sporoči osrednji vladi v Beogradu. — Kakor izvemo, je vlada do-

volila tudi za danes velika manifestacijska in protestna zborovanja.

Maribor, 25. jan. Danes popoldne se je vršila v tukajšnjem Narodnem domu velika narodna manifestacija. Prisostvovali so zastopniki vseh političnih strank ter do zadnjega kotička napolnili veliko dvorano in vse stranske prostore. Shodu je predsedoval dr. Ribarič, ki je v jedrnatih besedah obrazložil pomgn odločilnega trenutka, v katerem se danes nahaja naš jugoslovanski narod. Vsi govorniki so se najodločnejše izjavljali proti ultimatu zaradi zapadne meje naše države. Pozivljali so vlado, naj vzdrži in naj bo neomajna, pa naj pride kar hoče.

Po shodu se je po mestu razvila krasna manifestacija tisočglave množice. Manifestacije se bodo, kakor čujemo, jutri zopet ponovile.

Ptuj, 25. jan. Pred mestno hišo je bila danes dopoldan velika manifestacija proti nameravani rešitvi jadranskega vprašanja. Sodelovalo je nad 3000 ljudi iz mesta in okolice. Shod se je moral vršiti zaradi velike udeležbe pod milim nebom. Shoda so se udeležili tudi tukajšnji nemški krogi in njihov govornik se je postavil odločno na našo stran. Sprejete so bile resolucije, v katerih se z vsjo odločnostjo postavljajo naše zahteve po celokupnem našem ozemlju. Ako bi naša mirovna delgacija bila primorana podpisati nasilnj mir, narod nikdar take mirovne pogodbe ne bo priznal in se temu nasilju ne bo uklonil.

Pariz 24. jan. Kakor se izve iz zanesljivega vira, se je zadnje seje vrhovnega sveta, na kateri se je razpravljalo o rešitvi jadranskega vprašanja, udeležil tudi ameriški poslanik, njegova prisotnost pa je imela le zgolj informativen značaj. Postopanje ameriškega poslanika popolnoma odgovarja dosedanjemu držanju Amerike v jadranskem vprašanju. Wilson slej kot prej vztraja, da Italija spoštuje njegova v tem vprašanju izražena mnenja.

ITALIJANI PROTI WILSONU.

Bakar, 25. jan. Današnji tržaški „Piccolo“ ima oster uvodni članek, v katerem napada Wilsona in Ameriko zaradi njihovega zavzemanja za Jugoslavijo.

IMENOVANJE VSEUCILISKIH PROFESORJEV V LJUBLJANI.

Beograd, 26. jan. Jutri, na dan sv. Save, izide kraljev ukaz o imenovanju vseučiliških profesorjev v Ljubljani. Kakor izvemo, minister prosvete ni mogel ustreči predlogu ljubljanskega profsorskega kolegija v popolnem obsegu. Razlog leži edino v proračunskih težkočah, ker so po krivdi bivšega poverjenika drja. Verstovška, krediti za ljubljansko univerzo odrejeni mnogo manj, kot se je sedaj pokazalo za potrebno. Kakor izve naš poročevalec v ministrstvu prosvete, se bo število rednih profesorjev v kratkem času pomnožilo in bodo tudi učenjaki, ki v takratnem ukazu niso mogli biti imenovani za redne profesorje, skoro dobili svoja prava mesta.

Imenovani so: Na pravnih fakulteti za redne profesorje dr. Gregor Krek in dr. Anton Skumovič, za izrednega profesorja dr. Rado Kušej; na filozofski fakulteti za rednega profesorja dr. Fran Jesenko, za izrednega profesorja docent dr. Hadži, dr. Ljudomil Hauptman in docent dr. Karl Osvald, za privatnega docenta pa Jakob Kclemina in dr. Izidor Cankar, na medicinski fakulteti za rednega profesorja dr. Ivan Plečnik; na tehniški fakulteti za izrednega profesorja inž. Alojzija Kral, za docenta inž.

Ivan Vučnik; na teološki fakulteti za rednega profesorja dr. Josip Srebrnič, za izrednega profesorja dr. France Lukman in dr. Matija Slavič, za docenta pa profesor veronauka Snoj.

VOLITVE ALI NARODNO PREDSTAVNIŠTVO?

Beograd, 26. jan. Kakor znano, je Narodno predstavništvo odgodeno do 15. februarja. Do takrat se mora notranji politični položaj razčistiti. Dve možnosti utegnejo potem nastopiti, ali se snide 15. februarja Narodno predstavništvo ali pa bo vlada ta dan Narodno predstavništvo razpustila. Opozicija radikalcev, klerikalcev in Narodnega kluba se trudi, da bi se zopet sešlo Narodno predstavništvo, dočim zastopajo demokratje mnenje, naj se brez vsakega odlaganja razpišejo volitve, da bo ljudstvu dana prilika, izraziti svobodno voljo in izbrati poslance po svoji volji. Vlada je sedaj opoziciji odgovorila, da je tudi v zadnjem trenutku še pripravljena omogočiti, da se Narodno predstavništvo še enkrat snide, toda z edino nalogo, da sprejme volilni red za nove volitve. V to svrhu mora opozicija dati garancijo, da se bo v parlamentu dostojno obnašala in da ne bo delala državi in narodu sramote kot lansko poletje. Vlada tudi

zahteva, da se v predpisanem roku volilni red sklene, ker bi se sicer volitve zavlekle, kar se ne sme nikakor zgoditi. Vlada tudi omogočuje opoziciji, da vstopi v vlado, toda opusti mora stališče, ki ga je opozicija do sedaj zastopala ter priznati, da je bilo dosedanje delo demokratske vlade dobro in pametno. Opozicija na vladino izjavo dosedaj še ni odgovorila, čuje pa se, da vladajo med opozicionalci razna mnenja. Vsi bi še radi ostali v Narodnem predstavništvu, ne ugaja jim pa, da bi se Narodno predstavništvo sestalo le za kratek čas in da bi se pečalo samo z volilnim redom. Protič je mnenja, da so vladine zahteve za opozicijo nesprejemljive. Po teh govorih, ki prihajajo iz vrst opozicije, je pričakovati, da bo vlada 15. februarja razpustila Narodno predstavništvo ter razpisala volitve za državni zbor, ki naj bi se vršile v drugi polovici aprila.

SKOFOVSKI KANDIDAT — VERIŽNIK.

Zagreb, 26. jan. Dr. Korošec škofovski kandidat za djakovsko škofijo Akšamovič je kupoval v Djakovu in njega okolici mast ter jo prodajal v Zagreb. Kotarska oblast ga sedaj zasleduje zaradi veriženja in zaradi tega, ker je v tej nedopustni trgovini tudi navijal cene.

V dnevih težke preizkušnje.

Dnevi, ki jih sedaj preživljamo, so za nas dnevi težke preizkušnje. Danes bi imela naša mirovna delegacija v Parizu odgovoriti, ako pristane na predloge, stavljene ji v našem mejnem sporu z Italijo od strani Italije, Francije in Anglije, ali ne. Zažugali so nam tudi, da stopi v veljavo londonski dogovor, ako odklonimo stavljene nam predloge.

Ne vemo, kaj ukrene naša vlada. Londonski dogovor nam sicer izročila Reko, ampak Italija se ustavi tik pred Ljubljano in vzame po vrhu še velik del Dalmacije in vse zunanje naše otoke v Adriji. To je nesprejemljivo za nas, ampak ravnotako nesprejemljivi so kompromisni predlogi antante, ker tudi v tem slučaju izgubimo ne samo celo Goriško in Istro, temveč tudi Reko in po vrhu še one naše jadranske otoke, ki bi — v italijanski oblasti — bili takorekoč nepremagljiva ovira za ves naš pomorski razvoj.

Nož so nam nastavili na prsi in danes mora biti vsakemu Jugoslovanu jasno, da imamo v Italiji smrtnega sovražnika, s katerim bomo prej ali slej morali križati meče. Miroljuben narod smo, ne zahtevamo reči tujega, ampak primorani smo pripravljati se na obrambo svoje lastne zemlje in na osloboditev onih delov naše domovine, ki bodo obsojeni za nekaj časa na suženjstvo.

Samo za nekaj časa! Na to, da bi mi privolili, da ostanejo stotisoči našega naroda za večne čase laški suznji, menda noben Jugoslovan ne misli, ker ako bi se mi hoteli s takim stanjem sprijazniti, ne bi bili vredni slobode, ne bi zaslužili, da bi živeli v svoji lastni državi.

Italija ima proti nam nake namene in načrte, kakršne je imela stara Avstrija. Podjarmiti nas hoče in ne samo one stotisoče naših bratov, ki jih že sedaj hoče dobiti pod svojo oblast,

temveč ves naš narod, najprej gospodarsko, potem pa tudi politično. Italijani norijo. Sami so malo storili za zmago, ampak oni mislijo, da je zmaga njihovo delo in njihovi visoko leteči načrti nimajo mej. Oni hočejo postati gospodarji Sredozemskega morja in ker to za sedaj še ni mogoče, se hočejo vsaj v Jadranskem morju tako utrditi, da bi na njem ucemjeno gospodarili in preko njega v Jugoslaviji in na celem Balkanu. Pritlikavi potomci starih Rimljanov si domišljujejo, da dobijo v svoje roke vse ono, kar so imeli njihovi predniki, stari Rimljani!

Italijani ne uvidevajo, da so oni drugačni — veliko slabši — kot njihovi predniki in tudi tega ne vidijo, da živijo danes v deželah, kjer so v rimskih časih živela zaostala, na pol divja plemena, čisto drugačni narodi, ki se ne bodo dali kar tako podjarmiti. Poskušala je s tem Avstrija in je morala to drago plačati. Italija hoče sedaj voditi na jugovzhodu Evrope avstrijsko politiko in bo tudi plačala ta svoj poizkus, že zato, ker je slabjša od Avstrije.

Ne moremo prerokovati, kaj se bo danes v Parizu zgodilo. Naša vlada stori gotove vse, kar je mogoče v danih razmerah. Ampak eno vemo: naj se konča naš spor z Italijo tako ali tako, naj obvelja londonski dogovor, ali kompromisni predlog antante — mi moramo še danes začeti z brušenjem noža, ker na našem zapadu bomo imeli zahrbtnega soseda, ki nas bo vedno vznemirjal in skušal škodovati nam kjerkoli in kadar koli. Pred tem lakomnim sosedom mi nikdar ne bomo varni, proti njemu bomo morali biti vedno na oprezu in mu gledati na prste.

Prišel bo pa čas, v to upamo in o tem smo prepričani, ko se bo težka jugoslovanska roka spustila na tilnik sovražnega soseda in ga naučila — poštenosti!

Proti verižništvu in tihotapstvu.

Vztrajnost, s katero se trudi sedanja deželna vlada za Slovenijo, da bi prebivalstvo redno prehranjevala in oskrbovala z vsemi potrebščinami, je vsega priznanja vredna.

Take volje, kot jo je pokazala ta vlada, ni pokazala še nobena, kar smo jih imeli do sedaj. Verižniki in navijalci cen, ljudske pijavke seveda trepetajo, ker jim močna roka dr. Žerjava dan za dnem zavija vratove. Ljudstvo pa, ki bi ga dragoletniki radi molzli, mora biti tej vladi hvaležno in jo pri njenem delu podpirati.

Koliko gnoja je treba pri nas posnažiti, nam kažejo obsodbe zoper navijalce cen, ki jih lahko vsak dan čitamo v časnikih.

Vlada je ustanovila urad zoper navijalce cen, verižnike in tihotapce, vlada nalzira z vso strogo in neusmiljeno odpravlja čez mejo prekupčevalce, ki bi si radi pri nas nabrali blaga za vsako ceno ter ga s tem dražili za naše domače prebivalstvo. Imeli smo priliko govoriti z ljudmi iz Hrvatske in Srbije; vsi so nam rekli, da takega reda in tako nizkih cen ter dobre preskrbe ni nikjer v Jugoslaviji, samo Slovenija ima tako dobro upravo, da kolikor največ mogoče znižuje draginjo in skrbi za preskrbo. Če bi naši ljudje malo potovali po Hrvatskem, potem bi šele videli, kaj se pravi draginja. Ta vojska nam je nakopala toliko zla, da nam je težko biti kos od danes do jutri. Če pa vidimo, da ima nekdo dobro voljo in tudi zmožnost ter nam od dne do dne v vse večji meri čisti smeti, ki nam jih je zapustila gnila Avstrija — in to posmetajoče delo opravlja neutrudljivo sedanji predsednik dr. Žerjav — potem mu je treba iti na roko in udariti z loparjem po tistih, ki bi radi še naprej sesali in se mastili.

Klerikalni listi pišejo in lažejo o tem, kako razni odseki sedanje vlade neredno gospodarijo. Enkrat se zaletijo v žitni zavod, drugič v vnovče-

valnico itd., potem ko pa dobijo uradne izjave in točne podatke o poštem uradovanju, pa stisnejo rep in molčijo.

Danes ne bomo govorili o raznih naredbah in ukazih deželne vlade — opozarjamo samo na navodila, ki jih je deželna vlada poslala okrajnim glavarstvom glede določitve enotnih cen za živila.

Po tem ukazu se bodo ustanovile pri okrajnih glavarstvih posebne komisije izvedencev, ki bodo določale cene živilom za okraj. Doslej je bilo vse narobe. Če si šel iz ene vasi v drugo, pa že nisi več vedel pri čem da si; tukaj je bila ena, tam pa za isto stvar druga cena. To ni ne pametno, ne gospodarno in za medsebojni promet samo škodljivo.

Ljudje so navezani drug na drugega in morajo imeti v tistih okrajih, kjer se vsak dan shajajo, kupujejo in prodajajo, nekaj skupnega in stalnega v svojem gospodarstvu. Če tega ni, izgublajo zaupanje v državo in pri tem trpi vse gospodarstvo. Tak nered je, n. pr. danes v Nemški Avstriji, kjer se ničesar ne dobi in plača vsaka cena za blago.

Naša država ima pa vsega dovolj, samo pametno je treba blago razdeliti in pametno ž njim trgovati. Zato bo pa v teh komisijah, kjer bo odločalo ljudstvo samo, kako se bo gospodarilo, najlažje pobijati draginjo in pomanjkaje. Potrebno je le, da se izhero pravi možje za te komisije, možje, ki nekaj vedo in potrebe življenja poznajo.

Vlada naj pa gre po tej poti naprej, ljudje bodo že spoznali, kdo jim hoče dobro. Vsa zabavljanja tistih gospodov, ki so imeli upravo dežele pred sedanjo vlado v rokah, ne bodo zakrila dejstva, da je pravo delo za ljudstvo pričela šele sedanja vlada pod predsednikom dr. Žerjavom.

ter razgrajal, da je bilo nemogoče otvoriti shod. Naenkrat se je iz zvonika in izpod njega vsulo kamenje in tekla je kri. Na glavo je bila ranjena neka Marija Stupar. Stvar bo imela, kakor čujemo, posledice pred sodiščem. Pokazalo se je, da se na Ajdovcu dani, in da je ondi že lepo število samostojno mislečih kmetov. Na pridigo, oziroma političen shod v cerkvi se bo treba pa še povrniti.

Iz Dvora pri Žužemberku nam pišejo, da se je tam vršil v nedeljo dne 18. t. m. od okoli 600 ljudi obiskan javen shod SKS., se izvolil odbor in ustanovila krepka politična organizacija.

Dvorski župan in znani „Škrlec“ ter par njih in Gnidovčevih kimavcev so hoteli shod motiti; toda, ko se jim je ponudila prostost govora, sta jo imenovana junaka žalostno in sramotno odkurila v divjem diru v Gnidovčevo naročje. Ljudje, ki so à la župan Primc, z ovadbami spravljali sorojake k vojakom, se upajo še na javen shod!

Iz Žužemberka. „Naš“ Vehovec, ljubljenec naših Kristusovih namestnikov in našega škofa, desna roka dekana Gnidovca, je torej doživel že davno zasluženo plačilo. Zadel ga je pravična kazen, ker ga je še sodišče po temeljitih razpravah v procesu, ki je trajal skoro devet mesecev, obsodilo kot denuncijanta, propalico in moralčno manj vrednega človeka. Lasje gredo človeku pokonci, ko čuje, kaj je razprava o tej šusterščijanski diki in vzoru našega duhovništva dognala! Naravnost neverjetno je, da je bilo mogoče takemu trinogu toliko časa sedeti na županskem stolu. Toda, božji mlini meljejo počasi, pa gotovo! Sedaj je sojeno! Toda pomislite, naše duhovništvo, zlasti dekan Gnidovec agitira zanj za bodoče občinske volitve in psuje žrtve, ki se je dokopala do zadoščanja, nadevajoč ji priimke, kakor to more storiti le po morali Vehovcu soroden individij. Gospod dekan, nič Vam nisimo „fovš“, da Vas je prevzvišeni naredil za dekana in s tem SLS. škodil, saj je s tem koristil le nam. Njegov ukrep pa vsekako ni po tem, da bi to „modrost“ mogli občudovati. Le eno se nam Žužemberčanom še tudi zelo čudno zdi: Kljub prošnjam in vlogam uživa Vehovec še vedno ribolov in s tem milost našega poverjenjstva za agrarno reformo. Kdaj bo tega konec?

Ježica pri Ljubljani. „Lažiljub“ mazač Janez Perko, nadučitelj na Ježici, je v svojem lisičjem dopisu z dne 9. oktobra 1919 natvezil bralcem „Domoljuba“, da so moje svoječasne trditve v „Domovini“ enostavna, podla trditve. Sicer smatram za nevredno in celo nedostojno, odgovarjati na take prišcipnjene, divje poganjke Perkove fantazije, no pa, ker se je med tem nabralo le preveč gradiva, začnem zopet. Čemu se je pa Perko pravzaprav tako zrepenčil v 41. številki „Lažiljuba“?... Ker je trenutno zasanjal, da imamo občani zavezane oči, čeprav je preje in pozneje natanko vedel, da so njegove svinjarije predobro znane nam Posavcem. A on je hotel javnost „farbati“, ne nas občane, ono javnost, od katere je on odvisen in o kateri ve, da pazno motri tudi „podle trditve“ s Posavja, o katerih ve, da mu nekega lepega dne lahko razbijejo njegovo pasjo čuvajnico, zajčje kurnike in kurjo štalco, podobno kot je to storil Kristus v jeruzalemskem templju. S svojim dopisovanjem ste pa, gospod Perko, obenem izvršili atentat na Pravico, hoteč potvoriti istinitost o možu, ki, kakor tudi vi, ni vreden, da ga obseva božje solnce. Veste, gospod Perko! Martin Krpan pravi nekje, „da človeka, ki krene s prave poti, prestraši že sama veja, ki se nad glavo ječavo drgne ob drugo vejo“. In ta veja je v našem slučaju resnicoljubna „Domovina“. Vaš dopis je pa obenem tudi silno zdihovanje in stokanje ter sočutja vredno zdehanje po Hrovatovi mokarni in „volovskih očesih“ ter drugih jajnatih jedilih, napravljenih na škodo vojaških podpor in z uporabo drugih Judeževih grošev. Ja, pa po pravici rečeno, jaz sem silno ponosen, da imamo med nami moža, kateremu je davčna oblast zaupala kar celih 15.000 kron, in to celo vsak mesec! A, jaz vam jih ne bi zaupal; kajti že če se vas, no recimo, na distanco treh kilometrov opazuje, se zdite silno sumljiv, kdor pa je imel priložnost, približnje spoznavati vaše delovanje, mora pač reči, da bi vam glavkarija niti praznih ničel ne smela zaupati. Čekate tudi o neki „častni“ službi... Čemu pravite vse to? Vem, roko na srce, da so redki, ki delajo dobro le zavoljo dobrega, ostali pa menijo, da če store dobro, da store to z namenom, da se jim kdaj v trojni meri vrne, če ne preje, v nebesih, še raje pa vidijo, če jim to vrnejo ljudje kar tu na zemlji, a pravec pravičnosti pravi: „Vsakemu svoje!“ in tega naj se držimo vsi, tudi vi. S pravim umevanjem položaja a previdnim sočutjem sem bral vašo deklamacijo o titanskih težkočah, katere vam je napravljalo izplačevanju vojaških podpor. Pa če ste tri- do štirikrat mesečno brezplačno hodili k davkariji po denar, mar menite, da ste samo vi delali brez plačila? Če ste pa tako lačni na denar, zakaj pa niste šli na kraško fronto, tam so dajali za vsak dan po 36 vinarjev pa še „fejst“ menažo. Kajneda, gospod Perko, vaš trebušček je

Dopisi.

V Ajdovcu pri Žužemberku se je imel vršiti v nedeljo dne 18. t. m. javen shod SKS. Znani župnik Züst pa je pred shodom priredil svoj shod kar s prižnice, pozval na bojkot glede prostora za zborovanje in da se imajo ljudje po cerkvenem opravilu takoj odpraviti domov. Z baretom in v talarju je potem nastopil pred cerkvijo in divjal, obdan od par fanatičnih divjancev, liki obnorelemu turškemu dervišu, skakal kot kak cirkuški klovn in vpil

bil že itak dovolj rejen in denarja se je tudi v zaledju dovolj dobilo, se reče, kdor je znal in kdor se je kaj „ahtal“, kot n. pr. vi! In marsikdo trpečih junakov bi prav rad prišel vsaj za trenutek na oddih in bi rad izplačeval podpore in hodil brezplačno v Ljubljano, pa še kaj dal bi rad za to. Vi pa ste, Šustersičijanec, Avstrijec, Habsburgovec, mislili, da je treba streliti nas slovenski govoreče in pošteno, slovenski misleče „kmetavzarje“ s sveta, na vaši črni duši, brezvestni, brezsrčni rekvirirar, leži vsa odgovornost za potrke grenkih solza, ki so jih lile naše takemu triogru na milost izročene, od nas zapuščene žene in naša gladna deca, ker ste jim vi, predsednik rekvizijske komisije, rekvirirali do zadnjega vse. Tak človek, kot ste vi, ki je bil pripravljen, iztirjati zadnjo slamco, slednje zrnice našim junaškim ženam za časa naše odsotnosti samo zato, da bi mu izdajalski Šustersič poslal zlatih križcev, odlik in mastnih nagrad, tak človek po našem mnenju sploh ni vreden, da se ga prišteva ljudem. Vi ste bili hujski kot zverina, slabši kot najbolj umazana žival. In ta škodljivi mrčes, to navlako naj imamo še naprej v svoji občini kot učitelja, ta naj bo še naprej vzgojitelj naše mladine, v čigar srcu ne najdemo nič blagega, nič lepega, sam smrad in vodeno kri!!! Stran z njim! Ker niste imeli usmiljenja z nami, ga tudi sami niste vredni. Hoteli ste uničiti nas, poštene kmete, ali kakor nas vi nazivate, „kmetavzarje“, „trote“, a zapomnite si, da ravno ti kmetavzarji vam bodo v najkrajšem času pokazali pot, po kateri ste k nam prilezli, po kateri boste tudi odlezli. Vaša prevzetna ošabnost je neskončna, sirovost tolika, da ji ni para. In nikari se ne spotikajte nad temi vrsticami! Nimajo namena, blatiti nedolžnih in zaslužnih mož, katerih je v naši občini kljub splošni korupciji vendarle še precej, ožigosati pa hočejo samo one, ki so tega potrebni. Pravice do kontrole šolske in občinske politike in posameznih politikov ter tudi takih oseb, ki so le po naklonjenju in pod močno zaščito protekcije s strani sedanjega gerenta Lovra Kosa in kljub ugovarjanju s strani občanov prišli do časti občinskega tajnika, pravice do kontrole nad takimi osebami mi pač nihče ne more vzeti, posebno še, če dotična oseba dobrotljivost svojih podložnikov samoljubno zlorablja v svoje namene. Pa poglejmo malo bolj globoko!

Ali so morda to, gospod Perko, za vas „častne“ službe, da pretepetate šolarje, tako, da jim prihaja slabo, da padajo vsled vaših klofut po vežnem tlaku šolskega poslopja, da pridejo domov s krvavim ušesom, z vsak dan svežo hrasto, z buškami na glavi? Je-li to „častno“ za vas, rovtarski vzgojitelj, da so morali naši šolski otroci za časa pouka nositi, skladati v skladalnice, klati na polena, žagati na dvoje vaša in šolska drva? Je-li to „častno“ za vas, da neposredno navajate naše otroke k tatvini, kakor sami pravijo? Je-li to „častno“, da ste v opravičljivem slučaju opravičili otrokovo zamudo šolskega pouka z denarno kaznijo 18 K, da ste dekletcu, ki je ležalo za špansko boleznijo na smrtni postelji, kar vam je bilo znano, poslali vsled njene odsotnosti od poroka svarilo in opomin ter nekako pretili z kaznijo? Je-li to „častno“, da ste delali razliko med bogatimi in reveži, med vašimi in vam nasprotnimi? Je-li to „častno“ za vas, da ste od vojaških podpor odtrgovali denar, ko vas v to nihče ni pooblastil? Je-li to častno, da ste za kako dolžno delo zahtevali od nas krompirja, ječmena, pšenice itd. zase in za vaše kokoši? Je-li to „častno“ za vas, gospod tajnik naše kmetijske podružnice, da ste dne 27. decembra 1919. delovali zase in vaš krožek, a proti koristim naše podružnice, pa za vas, gospod Sitar in za vas, „poštenu“ načelnik Kmetijske podružnice na Ježici, gospod Vinko Ahlin, „očim občine“? Ravno vi, „katoliški“ možje, ste najbolj turški, čeprav ste Šimnovi svetniki. Take so vaše „častne“ službe. To je vaša toliko hvalisana poštenost! To je vaša nedolžnost, vi, volkovi v ovčjih kožuhih! S takimi je treba poštenega obračuna, pa brez pardona. Pazite, občani, pri občinskih volitvah! Vam pa, gospod Perko, želim vse najboljše za bodoče leto; šli boste kmalu od nas, za to poskrbimo že mi, idite, a tavajte po svetu, kot večni žid Ahasver, brez miru in pokoja, kot okužen pes, pred katerim povsod zapirajo vrata.

Kmetijstvo, trgovina in industrija.

g. Enotne cene za živila v Sloveniji. Vlada je poslala vsem okrajnim glavarstvom in civilnemu komisarju za Prekmurje navodila, po katerih naj se določijo v vsej Sloveniji kolikor možno po enotnih načelih prodajne cene za živila in druge vskdanje potrebščine. Ta navodila so potrebna, ker se v splošnem opaža, da postopajo občine pri določanju prodajnih cen brez sistema, se ne ozirajo na dejanske razmere, zlasti pa na sosednje okoliše, temveč vpoštevajo predvsem le svoje lokalne interese. Urejena prehrana je pa mogoča edinole tedaj, ako se bodo za okoliše, ki tvorijo gospodarsko enoto, določile tudi enake cene. Pri vsakem okrajnem glavarstvu naj se sestavi posebna komisija za presojanje cen kot posredovalni organ okrajnega glavarstva. Tem komisijam, ki bodo sestavljene iz strokovnjakov in izvedencev, se pritegnejo, kar se razume samoposebi, tudi zastopniki konsumentov. Prav posebna razlika se pa kaže pri prodajnih cenah za klalno živino, dasi baš za to razliko ni nobenega tehtnega razloga. Nasprotno, ravno glede klalno živine se mora vsa Slovenija smatrati za enoto, ki naj bi imela tudi enotne prodajne cene. Zato je potreba, da se ta razlika čim prej odpravi in tako omogoči redna preskrba prebivalstva z mesom. Po izjavi strokovnjakov, ki jih je zasljal odsek za prehrano, je smatrati naslednje cene za klalno živino kot primerne in odgovarjajoče sedanjim prilikam:

Za vole I. vrste 10 K za kg žive teže; za vole II. vrste 9 K za kg žive teže; za vole III. vrste 8 K za kg žive teže. Za krave I. vrste 8 K za kg žive teže; za krave II. vrste 7 K za kg žive teže; za krave III. vrste 6 K za kg žive teže. Za bike in telice I. vrste 9 K za kg žive teže; za II. vrste 8 K za kg žive teže; za III. vrste 7 K za kg žive teže. Koščena živina brez razlike 5 K za kg žive teže. Okrajna glavarstva imajo poskrbeti, da se te cene čim prej uveljavijo ter vsako navijanje teh cen prepreči.

g. Za našo industrijo. V Belgradu je bila konferenca industrijalcev iz vse države. Pri tej konferenci je minister za gozdove in rude, g. Kristan, razvil svoj načrt za obnovo stare in ustanovitev nove industrije. Po njegovem načrtu bi se ustanovila industrijalna banka s kapitalom 250 milijonov dinarjev.

g. Naša trgovina s Francijo. Navzlic temu, da so razmere na naših železnicah in prometne razmere sploh še zelo malo urejene, se vendar Francozi že sedaj živo zanimajo za naše pridelke. Mestna občina v Parizu je nakupila v Slavoniji večjo količino drv, neka francoska tvornica je kupila v Bački 40 vagonov kodelje in našo čebulo spravljajo Francozi prav radi na pariški trg. Da bi se le uredile prometne razmere, posebno naša pristanišča, pa bo kmalu začela cveteti trgovina v naši državi.

g. Gospodarska Zajednica. Na seji gospodarskih organizacij v Zagrebu dne 20. t. m. se je sklenilo, da je na mestu dosega ožjega, stalnega stika s slovenskimi gospodarskimi organizacijami. Slo bi za skupno postopanje v narodno-gospodarskih vprašanjih, aktualno je zlasti vprašanje valute in vojnih posojil.

g. Zaradi električnega podjetja v Fali so se vršile večdnevne razprave v Ljubljani z zastopniki francosko-švicarskih podjetnikov. Doseglo se je soglasje in sklenila pogodba. Osnuje se družba na delnice z 10 milijoni švicarskih frankov. Družba bo mešana, udeležen je domač in tuj, francosko-švicarski kapital. Podjetje je največjega pomena za našo industrijo, razsvetljava mest, pa tudi zato, ker v posledici bo znaten prihranek premoga.

g. Sladkorna industrija. Kakor se čuje iz Beograda, se je vršila v ministrstvu konferenca delegatov sladkornih tvornic, na kateri se je osnovalo posebno udruženje s sedežem v Osijeku v svrhu, da se sladkorna industrija v naši kraljevini čim bolj dvigne.

Politične vesti.

p. Ne bo nič! Zapadne evropske velesile so v velikih skrbih zaradi Rusije. V zadnjem času so boljševiki na vseh frontah močno napredovali in to zelo skrbi posebno Francoze, ki tako želijo, da bi se vrnilo na Rusko stare razmere, kakor so vladale pod carjem Nikolajem. Dobro, to je stvar njihovega okusa in človek bi pričakoval, da pošlje Francija, skupaj s svojimi zavezniki Italijani in Angleži na Rusko močno armado.

Ampak niti Francozi, niti Angleži, posebno pa Italijani, ne marajo nič žrtvovati za dosego svojih ciljev na vzhodu, temveč hočejo poslati na Rusko Poljake, Čehoslovake, Rumune, in seveda, še nas, Jugoslovane, da bi tam krvaveli za interese zapadne Evrope — menda za plačilo, ker režejo žive dele iz našega telesa in izročajo stotisoče našega naroda italijanskemu suženjstvu! Ne vemo, kaj storijo Poljaki, Čehoslovaki in Rumuni, ampak s tem naj v Parizu kar lepo računajo, da se Jugoslovani še nismo skregali s svojo pametjo, da bi šli po kostanj v žrjavico za koristi onih, ki nam stavljajo nož na prsi in nas silijo, da bi odnehali nasproti Italijanom! Tudi nimamo Jugoslovani nobenega interesa na tem, da bi se vojskovali za to, da bi na Ruskem nastale predrevolucijske razmere. Boljševizem se v sedanji svoji obliki takointako ne bo mogel dolgo držati in se je začel že univikati s tem, da je odpravljena smrtna kazen. Rusko ljudstvo je po svoji veliki večini nasprotno boljševizmu, ki se ga bo tudi otreslo, ampak ne zato, da bi se vrnilo stare, temveč zato, da se ustvarijo nove razmere, v katerih se Rusija lahko razvije kot moderna demokratična država. Jugoslovani res ne bomo šli na Rusko po kostanj za gnilo zapadno Evropo!

p. Amerika na naši strani. Zapustili so nas Francozi in Angleži in nam stavili ultimatum, da moramo do današnjega dne sprejeti italijanske predloge ali se pa uveljavi londonski dogovor, po katerem sicer dobimo Reko, zato pa bi morali žrtvovati velik del Kranjske in Dalmacije. Ampak Amerika nas ni zapustila, ona pravi, da takih sklepov ne podpiše, ker bi se s tem izneverila ciljem, ki si jih je stavila, ko je stopila v vojno na strani antante. Ne vemo, ako bo ta sklep Amerike kaj vplival na Italijo, Francijo in Anglijo, ampak veseli nas to vseeno, ker vidimo, da se vsaj o Ameriki nismo zmotili, kakor smo se zmotili o Franciji in Angliji. V vsakem slučaju je pa držanje Amerike v našem sporu z Italijo za nas dragoceno, ker Amerika je močna in vedno je dobro imeti tako močnega prijatelja. Velika nevhvaležnost od strani antante nasproti Ameriki je pa, da ameriškega stališča čisto nič ne vpoštevajo, četudi je ravno Amerika odločilno vplivala na nemški poraz. Amerika je šla v vojno, da se pomaga do zmage pravici, v Parizu pa delajo sedaj samo krivico! Ampak Amerika se lahko maščuje in morda se tudi bo!

Novosti.

n. Proti madžarski prenapetosti. Madžarji niso zadovoljni z mirovno pogodbo, ki jim je bila v Parizu predložena v podpis, četudi se jim s to mirovno pogodbo ne dela nobena krivica, ker ostane vse madžarsko ozemlje v njihovi državi. Seveda, Madžarjem se sline cedijo po slovaških, rumunskih in jugoslovanskih delih nekdanje Ogrske in bodo ugovarjali novim mejam. Zato so se združili v Parizu čehoslovaški, rumunski in naši delegati, da nastopijo proti madžarski prenapetosti skupno. Se bodo Madžarji pač urezali in se sprijaznili z dejstvom, da je popolnoma dovolj, ako so gospodarji v svoji lastni deželi in da ni treba, da bi gospodovali še nad drugimi narodi. Nemci so se s tem že sprijaznili in ravno tako bodo tudi Madžarji lepo podpisali, četudi neradi.

n. Ne vdajmo se! Jugoslovanska akademska omladina v Zagrebu je odločno protestirala proti vsakemu popuščanju v jadranskem vprašanju in zahteva, da naša mirovna delegacija odločno vztraja na svojem dosedanem stališču. Naš spor z Italijo naj se reši na temelju samoodločbe narodov in naša mirovna delegacija naj rajši zapusti Pariz, kakor da bi odnehala, ker v Parizu za nas kot Slovane in kot poštene ljudi ni več mesta.

n. Ljubljansko vseučilišče. Podpisan je v ministrstvu prosvete ukaz o imenovanju profesorjev na ljubljanskem vseučilišču.

n. Licencovanje zasebnih žrebcev. Licencovanje zasebnih žrebcev bo dne 10. februarja v Ptuj (sejmišče), dne 11. februarja v Mariboru (sejmišče), dne 12. februarja v Ljutomeru (na trgu), dne 14. februarja v Slovenjgradcu (na trgu), dne 15. februarja v Celju (pred Narodnim domom). Pričetek vsakokrat ob devetih dopoldne.

n. Dolenjske železnice. Upravni svet dolenjskih železnic se je obrnil z nujno vlogo na ravnateljstvo državnih železnic, v kateri odločno protestuje proti prekinjenju večernega vlaka

Razširjajte Domovino!

Ljubljana-Karlovec ter zahteva takojšnjo vzpostavitev direktne neprekinjene zveze s Karlovcem. Čudno je res, kako je sploh moglo priti do tega, da so se ustavili direktni vlaki med Ljubljano in Karlovcem, ki so vendar tako potrebni. Upati je, da se ta nedostatek v kratkem odpravi, saj zdaj vendar ni več meja na Kolpi in železniška proga Ljubljana-Karlovec se nahaja pod upravo enega in istega — zagrebškega — železniškega ravnateljstva.

n. Dr. Trinajstić za splošno mobilizacijo. Predsednik odseka poslancev iz zasedenega ozemja dr. Đinko Trinajstić je poslal ministrskemu predsedniku Lj. Davidoviću brzojavko, kjer pravi, da je najboljši odgovor na antantin ultimatum naši državi takojšnja splošna mobilizacija pri nas.

n. Ogorčenje v Beogradu. Vest o antantinem ultimatumu je izzvala v celi belgrajski javnosti vihar ogorčenja. Vsi listi povdarjajo, da je to počenjanje antante velika nehvaležnost do srbskega naroda, ki je mnogo več žrtvoval, pa tudi mnogo več koristil skupni zavezniški stvari kakor Italija. Vsi listi so enodušni v tem, da nam bo morala Italija naše kraje, ako nam jih zdaj vzame, enkrat vrniti izlepa, ali pa zgrda.

n. Drobiža je preveč! Pred kolkovanjem so izginile iz prometa vsi 1- in 2kronski bankovci, po končanem kolkovanju pa so se zopet pojavili in sedaj jih je toliko v prometu, da so postali celo velika nadloga. Vsako podjetje, vsak trgovec itd. jih ima po par sto, da po par tisoč, a v plačilo se jih vsakdo brani ter zahteva le debel denar. Zlasti se jih branijo banke, ki jih zadnji čas niti za 100 kron ne sprejemajo eno- in dvokronskih bankovcev, temveč zahtevajo desetake in dvajsetake ter še bolj debel denar. In tega občutno primanjkuje. — Prejšnje čase je družnica Avstro-ogrške banke zamenjavala eno- in dvokronske bankovce za debel denar, a zdaj jih ne sprejema več. Nekaj časa jih je sprejemala in zamenjavala po dvakrat na teden, a zadnjih 14 dni pa sploh ne več. Kam torej z eno- in dvokronskim drobižem? Pozivamo vlado, da odpomore temu, kajti sicer bo trpel denarni promet zelo občutno.

n. Nov ekspresni vlak se vpelje z današnjim dnem na progi Dunaj-Trst in bo vozil z Dunaja v Trst vsak ponedeljek in petek, iz Trsta na Dunaj pa vsak torek in vsako soboto. Ekspresni vlak bo imel samo I. razred in bo sprejemal samo toliko potnikov, kolikor je sedežev. V vlaku bodo posebni vozovi za vožnjo od Dunaja do Ljubljane, od Dunaja do Trsta in od Dunaja do Beograda; ta poslednji voz (samo eden bo) se odcepi od vlaka v Zidanem mostu in se priključi orientnemu ekspresu. Ljubljana bo torej zvezana z ekspresnimi vlaki kar na tri strani: z Beogradom, Parizom in Dunajem!

n. Iznani madžarski častniki. V Novem Sadu je mirno živelo več madžarskih aktivnih in rezervnih častnikov, ki so navzlic pozivu od strani naših vojaških oblasti niso hoteli zglasiti. Ker so ti častniki člani „zveze madžarskih častnikov“, so bili izgnani na Madžarsko, kamor jih je srce vleklo.

Kupim za drevesnico

sadne divjake (jabolčne ali hruševe).

Kdor jih ima naprodaj, naj mi to s ceno vred naznači na naslov
Simon Potočnik, posestnik, Čermožiše,
p. Ž-tale pri Rogatem (Štajersko)

n. Nemiri na Bolgarskem. Boljševizem se je razpasel tudi na Bolgarskem. Ljudem se ne ljubi delati in se pečajo z nemiri, upori itd. Bolgarski ministriški predsednik Stambulinski je sedaj odredil aretacijo vseh boljševistiških voditeljev in 55 so jih že zaprli, drugi pa pridejo za njimi.

n. Zahvala angleški misiji. Regent Aleksander je pred svojim odhodom iz Pariza v Beograd poslal angleški misiji za pomoč Srbiji pismo, v katerem izraža svojo hvaležnost za vse, kar je storila ta misija v korist nesrečnega prebivalstva Srbije. V pismu se zahvaljuje regent vsemu angleškemu narodu za njegovo velikodušnost in naklonjenost napram srbskemu narodu.

n. Avstrijski državni kancler hoče iti v Beograd. Na Dunaju se prav pridno dela v vseh ministrstvih in zbira gradivo za državnega kanclerja dr. Rennerja, ki odide v kratkem v našo prestolnico, da se zmeni z našo vlado o raznih rečeh. Taka je pač usoda: nekdanj so hodili avstrijski diplomati v Beograd ošabno in so se tudi v Beogradu delali velike in mogočne, danes pa hodi sam avstrijski državni kancler v ta Beograd, da bi kaj izprosil za stradajočo Avstrijo! Ošabnost se vedno kaznuje in tudi sedanja italijanska ošabnost nasproti nam bo enkrat kaznovana.

n. Lepe razmere v Budimpešti. Budimpeštanske bančne in borzne kroge vznemirja škandal, ki se je odkril v budimpeštanski telefonski centrali. Dognalo se je namreč, da so bančni in borzni krogi kar na debelo podkupovali uradnike telefonske centrale, da so jim dovoljevali telefonske pogovore z Dunajem. Ti borzijanci, ki rabijo v času borze telefonske zveze med Budimpešto in Dunajem, so plačevali za vsak tele-

fonski razgovor kar po 5000 kron. Saj so tudi lahko plačevali, ker bodo že tako goljufali ljudstvo, da jim bo to deset- in tudi večkrat povrnjeno.

n. Železniški promet na Rumunskem je popolnoma ustavljen, ker ni premoga. Samo simplonski orientni ekspres še vozi.

n. Pogajanja med Anglijo in Rusijo. Ruski ljudski poverjenik za zunanje zadeve je naznanil angleškemu ministru za zunanje zadeve brezlično, da je danska policija v Kodanju omejila svoboda gibanja odposlancu sovjetske Rusije, vsled česar se pogajanja ne morejo več vršiti v Kodanju, temveč se mora poiskati drug kraj, kjer bi se pogajanja mogla nadaljevati. Dokler se drug kraj ne določi, se nadaljnja pogajanja ne morejo vršiti.

n. V Italiji se stavka. Razmere v Italiji ne morejo biti posebno ugodne, ko se stavke javljajo tako pogostoma. Sedaj je izbruhnila stavka telefonskega in brzojavnega osebja, na koncu so pa še železničarji stopili v štrajk. Italija naj dela ted doma in naj skrbi, da njeni državni uslužbenci ne bodo trpeli lakoto, namesto da hoče podjarmljevati če druge dežele, ki si čisto nič ne želijo italijanskih razmer. Jugoslavija bo lahko prehranila vse Jugoslovane.

n. Angleški vojni minister ni zadovoljen s politiko angleške vlade, ki bi se hotela sporazumeti s sovjetsko Rusijo in žuga za slučaj, da začne vlada v resnici z mirovno politiko s sovjetsko Rusijo, s svojim odstopom. Razumemo popolnoma, da angleškemu vojnemu ministru niso simpatične sedanje razmere na Ruskem, ampak čim prej sklene Evropa z Rusijo mir, tem prej se bodo tudi razmere na Ruskem obrnile — na boljše.

Gostilničarji, kavarnarji, vinogradniki, pozor!

TRGOVINA Z VINOM

OSET & CAJNKO, SLOV.-GRADEC

Naznanjava, da imava veliko zalogo najboljšega sortiranega vina kakor: muskateljec, rizling, šipon, burgundec, portugalka, silhar, pristen ljutomercan, pikrean, haložan, bizeljec ter črna dalmatinska in banatska stara in nova vina.

Kupujeva:

iz vseh vinorodnih krajev vsa najboljša vina po najboljših cenah.

Se priporočava **Andrej Oset in Franjo Cajnko.**

Tiskovna zadruga v Ljubljani Primešaj „MASTIN“ krmu.

priporočila sledeče knjige in časopise:

- Dostojevskij: Besi. Roman v dveh knjigah. Broš. 30 K, vez. 40 K, poštnina 1-40 K.
- Goncourt Dekle Eliza. Roman. Broš. 8-50 K, vez. 11 K, pošt. 70 v.
- Jos. Jurčić, Zbrani spisi. I. zv. Uredil dr. Prijatelj. Broš. 15 K, poštnina 1-20 K.
- Stritarjeva Antologija. Uredil dr. Prijatelj. Broš. 16 K, vez. 20 K, pošt. 1-20 K.
- Cvetko Golar: Rožni grm. Broš. 6 K, vez. 9 K, pošt. 70 v.
- Fran Milčinski: Tolovaj Mataj. Ptavljica. Vez. 10 K, pošt. 1 K.
- A. Sič: O slov. narodnih nošah. K 3-50, pošt. 50 v.
- A. Melik: Zgodovina Srbov, Hrvatov in Slovencev. I. del K 12, pošt. 80 v.
- Dr. Al. Zalokar: O ljudskem zdravju. Broš. 4 K, p. 70 v.
- Dr. B. Derč: Dojenček, njega ne ovanje in prehrana. Broš. 4 K, pošt. 70 v.
- Dr. J. Demšar: Spolne bolezni. Broš. 6 K, pošt. 70 v.
- Ljubljanski Zvon. Izhaja vsak mesec in prinaša povesti, pesmi in razne članke. Celoletna naročnina znaša 70 K.

Knjige in Ljub. Zvon se naročajo pri Tiskovni zadrugi v Ljubljani, Sedna ulica 6.

Če živina krmo lažje in do zadnjega prebavi in popolnoma izkoristi, da se ne izgubi, če se dvigne slast do žrtja, potem se pospešuje redilnost, vsled tega težka živina, mast, meso, jajca, mleko. To se doseže, ako primešamo krmu enkrat na teden pest praška Mastin. Ob pomanjkanju krmu, ko se uporabljajo nadomestna sredstva za krmila, pa se primeša dvakrat na teden. Prašek Mastin je dobil najvišje kolajne na razstavah v Londonu, v Parizu, v Rimu in na Dunaju. Tisoči gospodarjev hvalijo Mastin, ko ga enkrat poizkusijo, ga ponovno rabijo. 5 zavojev praška Mastin zadostuje za 6 mesecev za enega prašiča ali vola. Glasom oblastvenega dovoljenja sme Mastin prodajati vsak trgovec in konsumna društva. Ako se pri vas v lekarnah in trgovinah ne dobi, potem naj se naroči po poštni dopisnici v izdelovalnici Mastina, to je

lekarnar Trnkóczy v Ljubljani
5 zavojev (paketo) Mastina za 20-50 K poštnine prosto na dom. Od tam se pošlje Mastin s prvo pošto na vse kraje sveta.

LJUBLJANSKA KREDITNA BANKA V LJUBLJANI

Stritarjeva ulica št. 2.

Podružnice v Splitu, Celovcu, Trstu, Sara evu, Gorici, Celju in Mariboru.

Delniška glavnicaz r zervni i zakladi okrog **28,000.000 kron.**

Sprejema vloge na knjižice in tekoči račun proti ugodnemu obrestovanju.

Kupuje in prodaja vse vrste vrednostnih papirjev, valut in dovoljuje vsakovrstne kredite.

Delniška glavnicaz K 30,000.000

Jadranska banka :: Podružnica Ljubljana

Rezerve: okrog K 10,000.000

Centrala: Trst. Podružnice: Beograd, Dubrovnik, Dunaj, Kotor, Maribor, Metkovič, Opatija, Split, Sarajevo, Šibenik, Zader, Ekspozitura Kranj.

Sprejema: Vloge na knjižice. Vloge na tekoči in žiro-račun proti najugodnejšemu obrestovanju. — Rentni davek plača banka iz svojega

Kupuje in prodaja: Devize, valute, vrednostne papirje itd

Eskontira: Menice, devize, vrednostne papirje itd. Izdaja: Čeke, nakaznice in akreditive na vsa tu- in domača mesta. Daje predujme: na vrednostne papirje in na blago ležeče v javnih skladiščih. Daje trgovske kredite pod najugodnejšimi pogoji.

Prevzema: Borzna naročila in jih izvršuje najkulantneje.

Brzojavni naslov: Jadranska. Telefon št. 257.